

Protokół

13. posiedzenia, IV. sesyi V. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 17. Stycznia 1887.

Początek o godzinie 11. minut 35.

Przewodniczący : Marszałek krajowy Jan hr. Tarnowski.

Sekretarze : Stanisław hr. Badeni, A. Jędrzejowicz, Władysław ks. Sapieha.

Obeecných posłów 124.

Ze strony c. k. Rządu : c. k. Namiestnik JE. Filip Zaleski.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokoły z 11. i 12. posiedzenia uznaje za przyjęte, gdyż żadnych przeciw nim nie wniesiono zarzutów.

Sekretarz p. St. Badeni czyta spis petycyj wniesionych po dzień 17. Stycznia b. r. od Nr. 740 do 763 włącznie.

Do Wydziału krajowego odesłano petycye do L. 740, 743, 749, 756, 762, 763.

Komisji administracyjnej przekazano petycye do L. 741, 752, 761.

Komisji szkolnej L. 742, 744, 745, 746, 748, 750, 753.

Komisji gospodarstwa krajowego L. 747.

Komisji drogowej L. 751, 760.

Komisji gminnej L. 754, 755, 757, 758, 759.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest :

Sprawozdanie komisji administracyjnej z przedłożenia rządowego projektu do ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia prawne o wykonywaniu prawa polowania.

Sprawozdawca p. Tadeusz Dzieduszycki uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący projekt ustawy jako wniosek komisji :

A.

U S T A W A

z dnia którą zmienione zostają niektóre postanowienia prawne o wykonywaniu prawa polowania.

Ze zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje :

§. 1.

Umowę o dzierżawę polowań gminnych, które stosownie do §§. 1. i 2. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852. (Dz. u. p. N. 257) w drodze publicznej licytacji wydzierżawione być mają, winne odtąd być zawierane na przeciąg lat 10. Wyjątkowo tylko i to z ważnych powodów może ten normalny okres lat dzierżawnych być zmniejszony do najniżej lat 6, lub zwiększony do najwyżej lat 14.

Odnowienie umowy bez licytacji na podstawie §. 10 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852 (Dz. u. p. N. 257) dozwolone jest tylko w ostatnim roku istniejącej już dzierżawy i nie na dłużej jak na nowych lat 10, wyjątkowo 14.

§. 2.

Jeżeli w ciągu trwania umowy dzierżawnej o polowanie gminne, parcele gruntowe do terytorium dzierżawy należące, przez zmianę właścicieli wcielone zostaną w obszar nieprzerwanej przestrzeni najmniej 115 hektarów, którego właściciel staje się na mocy §. 5. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849. (Dz. u. p. Nr. 154) uprawnionym do wykonywania na nich samoistnie prawa polowania, natenczas powstające świeżo na tych parcelach prawo samoistnego polowania dla ich właściciela wchodzi w życie dopiero po expiracyi istniejącej dzierżawy polowania gminnego.

Jeżeli zaś przeciwnie, w ciągu trwania dzierżawy polowania gminnego, mniejsze parcele gruntowe wskutek odprzedaży z obszaru 115 lub więcej hektarów jednolitej przestrzeni, na którym dotychczasowy właściciel samoistnie prawo polowania wykonywał, przyłączone zostaną w myśl §. 6. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849. (Dz. u. p. N. 154) do terytorium polowania gminnego, natenczas przyznaje się dzierżawcy polowania gminnego prawo wykonywania polowania także na tych świeżo przyłączonych parcelach, aż do expiracyi istniejącej umowy dzierżawnej bezpłatnie, jeżeli ogólna przestrzeń przyłączonych parcel 115 hektarów nie dochodzi. Przy przestrzeni zaś 115 lub więcej hektarów, winna być bezzwłocznie rozpisana dodatkowa licytacja dla wydzierżawienia polowania na tych świeżo przyłączonych parcelach na czas aż do expiracyi dzierżawy dotychczasowego polowania gminnego, a to z wyraźnem zastrzeżeniem prawa pierwszeństwa dla dzierżawcy dotychczasowego polowania gminnego.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w dzienniku ustaw krajowych.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Następnie odczytuje sprawozdawca następujący projekt uchwały :

B.

U C H W A Ł A.

Wzywa się Wydział krajowy, by po dokładnem zbadaniu stosunków i potrzeb gospodarstwa łowieckiego w kraju, podciągnął rewizyi obowiązujące obecnie dotyczące ustawy, i przedłożył odpowiednie wnioski na najbliższej sesyi sejmowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, a Izba przystępuje do rozpraw szczegółowych.
Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Umowy o dzierżawę polowań gminnych, które stosownie do §§. 1 i 2 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 257) w drodze publicznej licytacji wydzierżawione być mają, winne odtąd być zawierane na przeciąg lat 10. Wyjątkowo tylko i to z ważnych powodów może ten normalny okres lat dzierżawnych być zmniejszony do najniżej lat 6, lub zwiększony do najwyżej lat 14.

Odnowienie umowy bez licytacji na podstawie §. 10 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852 (Dz. n. p. Nr. 257) dozwolone jest tylko w ostatnim roku istniejącej już dzierżawy i nie na dłużej jak na nowych lat 10, wyjątkowo 14.

P. Romańczuk wnosi następującą dostatecznie popartą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby polecił władzom politycznym przy wydzierżawianiu polowania gminnego uwzględniać przedewszystkiem interes dotyczącej gminy, tak co do wysokości czynszu dzierżawnego jak i co do ochrony od szkód, przez leśne zwierzęta wyrządzanych.

P. Romańczuk zapowiada ewentualną poprawkę do §. 1. wniosku komisji.

Po objaśnieniu Marszałka pod względem formalnym, wnosi p. Romańczuk następującą poprawkę do §. 1. co do zawartej w nim liczby lat:

„W §. 1. projektu do ustawy wnoszę zamiast lat 10, 6, 14; — lat 5, 3, 7“.

Romańczuk w. r.

Przemawia sprawozdawca, który sprzeciwia się powyższej poprawce, a co do rezolucji wnosi odesłanie takowej do komisji administracyjnej.

Marszałek objaśnia, że nad rezolucją p. Romańczuka zarządzi głosowanie dopiero po uchwaleniu ustawy.

Marszałek poddaje pod głosowanie §. 1. wniosku komisji z opuszczeniem jednak liczby lat w nim zamieszczonych co do trwania peryodu dzierżawy.

Izba w głosowaniu uchwała §. 1. wniosku komisji z opuszczeniem liczby lat.

Następnie odrzuca Izba wniosek p. Romańczuka zniżający okres dzierżawy polowania do lat 5, 3 i 7, a uchwała takowy zgodnie z wnioskiem komisji komisji t. j. na lat 10, 6, 14.

Przemawia jeszcze p. Romańczuk.

Po przemówieniu p. St. Badeniego pod względem formalnym, sprawozdawca czyta:

§. 2.

Jeżeli w ciągu trwania umowy dzierżawnej o polowanie gminne, parcele gruntowe do terytorium dzierżawy należące, przez zmianę właścicieli wcielone zostaną w obszar nieprzerwanej przestrzeni najmniej 115 hektarów, którego właściciel staje się na mocy §. 5. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 154) uprawnionym do wykonywania na nich samoistnie prawa polowania, natenczas powstające świeżo na tych parcelach prawo samoistnego polowania dla ich właściciela, wchodzi w życie dopiero po expiracyi istniejącej dzierżawy polowania gminnego.

Jeżeli zaś przeciwnie, w ciągu trwania dzierżawy polowania gminnego, mniejsze parcele gruntowe wskutek odprzedaży z obszaru 115 lub więcej hektarów jednolitej przestrzeni, na którym dotychczasowy właściciel samoistnie prawo polowania wykonywał, przyłączone zostaną w myśl §. 6 naj-

wyższego patentu z dnia 7. Marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 154) do terytorium polowania gminnego, natenczas przyznaje się dzierżawcy polowania gminnego prawo wykonywania polowania także na tych świeżo przyłączonych parcelach, aż do expiracyi istniejącej umowy dzierżawnej bezpłatnie, jeśli ogólna przestrzeń przyłączonych parcel 115 hektarów nie dochodzi. Przy przestrzeni zaś 115 lub więcej hektarów, winna być bezwzględnie rozpisana dodatkowa licytacya dla wydzierżawienia polowania na tych świeżo przyłączonych parcelach na czas aż do expiracyi dzierżawy dotychczasowego polowania gminnego, a to z wyraźnem zastrzeżeniem prawa pierwszeństwa dla dzierżawcy dotychczasowego polowania gminnego.

Przemawia J. E. p. Namiestnik, jako komisarz rządowy i podnosi potrzebę uzupełnienia §. 2. wniosku komisji, mianowicie: w ustępie drugim, alinei ostatniej po wyrazie „Przy“ należałoby dodać wyrazy: „przyłączeniu zaś w myśl powołanego wyżej §. 6. patentu z r. 1849. parcel w ogólnej“, a po wyrazie „przeźreni“ opuścić wyraz „zaś“.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który przyjmuje imieniem komisji powyższe uzupełnienie §. 2. Izba w głosowaniu uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką proponowaną przez J. E. p. Namiestnika jako komisarza rządowego.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w dzienniku ustaw krajowych.

Izba uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 4., tytuł i wstęp w brzmieniu następującem:

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

U S T A W A

z dnia którą zmienione zostają niektóre postanowienia prawne o wykonywaniu prawa polowania.

Ze zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Izba uchwała §. 4. oraz tytuł i wstęp zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu w brzmieniu następującem:

U S T A W A

z dnia którą zmienione zostają niektóre postanowienia prawne o wykonywaniu prawa polowania.

Ze zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Umowy o dzierżawę polowań gminnych, które stosownie do §§. 1. i 2. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852.

(Dz. u. p. Nr. 257) w drodze publicznej licytacji wydzierżawione być mają, winne odtąd być zawierane na przeciąg lat 10. Wyjątkowo tylko i to z ważnych powodów może ten normalny okres lat dzierżawnych być zmniejszony do najniżej lat 6 lub zwiększony do najwyżej lat 14.

Odnowienie umowy bez licytacji na podstawie §. 10. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Grudnia 1852. (Dz. u. p. Nr. 257) dozwolone jest tylko w ostatnim roku istniejącej już dzierżawy i nie na dłużej jak na nowych lat 10, wyjątkowo 14.

§. 2.

Jeżeli w ciągu trwania umowy dzierżawnej o polowanie gminne. parcele gruntowe do terytorium dzierżawy należące, przez zmianę właścicieli wcielone zostaną w obszar nieprzerwanej przestrzeni najmniej 115 hektarów, którego właściciel staje się na mocy §.5. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 154) uprawnionym do wykonywania na nich samoistnie prawa polowania. natenczas powstające świeżo na tych parcelach prawo samoistnego polowania dla ich właściciela, wchodzi w życie dopiero po expiracyi istniejącej dzierżawy polowania gminnego.

Jeżeli zaś przeciwnie, w ciągu trwania dzierżawy polowania gminnego, mniejsze parcele gruntowe wskutek odprzedaży z obszaru 115 lub więcej hektarów jednolitej przestrzeni, na którym dotychczasowy właściciel samoistnie prawo polowania wykonywał. przyłączone zostaną w myśl §. 6. najwyższego patentu z dnia 7. Marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 154) do terytorium polowania gminnego, natenczas przyznaje się dzierżawcy polowania gminnego prawo wykonywania polowania także na tych świeżo przyłączonych parcelach, aż do expiracyi istniejącej umowy dzierżawnej bezpłatnie, jeśli ogólna przestrzeń przyłączonych parcel 115 hektarów nie dochodzi. Przy przyłączeniu zaś w myśl powołanego wyżej §. 6 patentu z r. 1849. parcel w ogólnej przestrzeni 115 lub więcej hektarów, winna być bezzwłocznie rozpisana dodatkowa licytacja dla wydzierżawienia polowania na tych świeżo przyłączonych parcelach na czas aż do expiracyi dzierżawy dotychczasowego polowania gminnego. a to z wyraźnem zastrzeżeniem prawa pierwszeństwa dla dzierżawcy dotychczasowego polowania gminnego.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w dzienniku ustaw krajowych.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Sprawozdawca czyta następujący dalszy wniosek komisji do uchwały:

U C H W A Ł A.

Wzywa się Wydział krajowy, by po dokładnem zbadaniu stosunków i potrzeb gospodar-

stwa łowieckiego w kraju, poddał rewizji obowiązujące obecnie dotyczące ustawy, i przedłożył odpowiednie wnioski na najbliższej sesji sejmowej.

Izba w głosowaniu przyjmuje powyższą uchwałę zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Marszałek poddaje pod głosowanie rezolucję p. Romańczuka na wstępie rozpraw wniesioną.

P. Romańczuk wnosi do takowej jeszcze dodatek, iżby komisya administracyjna zdała sprawę w tym przedmiocie jeszcze w ciągu bieżącej sesji sejmowej.

Izba uchwała odesłanie rezolucyi do komisji administracyjnej oraz dalszy wniosek p. Romańczuka co do terminu jej załatwienia.

Następuje z kolei sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

- a) gminom i obszarom w Denysowie i Kupeczyńcach od mostu na rzece Strypie w Denysowie;
- b) obszarowi dworskiemu w Bereźnicy Królewskiej od mostu na odnodze rzeki Dniestru w Żurawkowie.

Sprawozdawca p. Władysław Badeni czyta sprawozdanie powyższe z następującym projektem uchwały:

U C H W A Ł A

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1) gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupeczyńcach od mostu na rzece Strypie w Denysowie; 2) obszarowi dworskiemu w Bereźnicy Królewskiej od mostu na odnodze rzeki Dniestru w Żurawkowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

- 1) Gminom i obszarom dworskim w Denysowie i w Kupeczyńcach, powiatu Tarnopolskiego, od mostu na rzece Strypie w Denysowie, według następującego wymiaru:
 - a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
 - c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.
- 2) Obszarowi dworskiemu w Bereźnicy Królewskiej, powiatu żydaczowskiego, od mostu na odnodze rzeki Dniestru w Żurawkowie, podług następującej taryfy:
 - 1) Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 2 (dwa) ct.
 - 2) Od bydłał przepędzanych:
 - a) od każdego konia, dorosłego bydłęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.
 - b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
 - c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniezej lub o znizeniu tejeze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca wnosi głosowanie „en bloc“ nad całym projektem uchwały.

Przemawia p. hr. Golejewski.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba w głosowaniu „en bloc“ przyjmuje cały projekt uchwały.

Uchwalivszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisji z prośby gminy Przyszowy przyjęcia na fundusz krajowy kwoty 289 zł. 50 ct. w. a. należącej się gminie miasta Lwowa tytułem zwrotu kosztów utrzymania nieuleczalnej Magdaleny Hebdy.

Sprawozdawca p. Hoszard uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Kwotę 289 zł. 50 ct. należąca się gminie miasta Lwowa tytułem częściowego zwrotu kosztów utrzymania Magdaleny Hebdy, pokryje fundusz krajowy z Rubr. XVI.

P. Romer przemawia i podnosi, że gmina Przyszowa dłużną jest właściwie kwotę 459 zł. 51 ct. z tytułu kosztów utrzymania Magdaleny Hebdy i dlatego wnosi p. Romer podwyższenie cyfry we wniosku Wydziału krajowego zawartej, do sumy 459 zł. 51 ct. w. a.;

Przemawia p. hr. Golejewski i p. Romer powtórnie.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który imieniem Wydziału krajowego nie sprzeciwia się w zasadzie wnioskowi p. Romera, Izba w głosowaniu uchwała wniosek Wydziału krajowego z podwyższeniem cyfry w takowym zawartej do kwoty 459 zł. 51 ct.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji górniczej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje omyłki druku w ustępie 3. wniosku komisji zawarte, mianowicie: w wierszu drugim po wyrazie „Maja“ zamiast „1884“, ma być rok „1854“. Następnie prostuje sprawozdawca interpunkcję w wierszu czwartym i czyta następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprawach górniczych przyjmuje się do wiadomości.
2. Wstawia się w budżet na rok 1887. w rubryce XV. następujące pozycje:

a) na badanie głębszych pokładów ziemi i przyswojenie krajowi wydoskonalonych systemów wiercenia (poz. 182)	5000 zł.
b) na wydanie atlasu geologicznego kraju wraz z tekstem (poz. 183)	1000 „
c) na chemiczno-technologicznego studja przeróbki nafty (poz. 184, 185)	1900 „
d) na stypendya dla uczniów wyższych i niższych szkół górniczych (p. 191)	2000 „

3. Wzywa się c. k. Rząd do spowodowania zmiany §§. 17. i 124. ustawy górniczej z 23. Maja 1854. w tym kierunku, iżby kopalnie minerałów żywicznych zostały zaliczone do kategorii obszarów dla poszukiwań górniczych bez uprzedniego zezwolenia właściciela gruntu wzbronionych, a minerały żywiczne objęte ustawą państwową z 17. Grudnia 1884, znalezione przy poszukiwaniach lub odbudowie minerałów zastrzeżonych, były przez właściciela kopalni górniczej uprawnionemu właścicielowi minerałów żywicznych bez zwrotu jakichkolwiek kosztów do rozporządzenia oddane.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera — a Izba przystępuje do rozpraw szczegółowych.

Sprawozdawca czyta 1. i 2. wniosek komisji w brzmieniu następującem:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprawach górniczych przyjmuje się do wiadomości.

2. Wstawia się w budżet na rok 1887 w rubryce XV. następujące pozycje:

a) na badanie głębszych pokładów ziemi i przyswojenie krajowi wydoskonalonych systemów wiercenia (poz. 182)	5000 zł.
b) na wydanie atlasu geologicznego kraju wraz z tekstem (poz. 183)	1000 „
c) na chemiczno technologiczne studia przeróbki nafty (poz. 184, 185)	1900 „
d) na stypendya dla uczniów wyższych i niższych szkół górniczych (p. 191)	2000 „

Izba w głosowaniu uchwala ustęp 1. i 2. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta ustęp 3. wniosku komisji:

3. Wzywa się c. k. Rząd do spowodowania zmiany §§. 17. i 124. ustawy górniczej z 23. Maja 1854. w tym kierunku, iżby kopalnie minerałów żywicznych zostały zaliczone do kategorii obszarów dla poszukiwań górniczych bez uprzedniego zezwolenia właściciela gruntu wzbronionych, a minerały żywiczne objęte ustawą państwową z 17. Grudnia 1884, znalezione przy poszukiwaniach lub odbudowie minerałów zastrzeżonych, były przez właściciela kopalni górniczej uprawnionemu właścicielowi minerałów żywicznych bez zwrotu jakichkolwiek kosztów do rozporządzenia oddane.

Przemawia p. Romanowicz.

Po odpowiedzi sprawozdawcy wnosi p. Romanowicz następującą dostatecznie popartą poprawkę stylistyczną do ustępu 3. wniosku komisji, mianowicie: po wyrazie „lub“ w 5. wierszu od góry zamieścić wyraz „wydobywanii“ zamiast „odbudowie“.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba w głosowaniu uchwala ustęp trzeci zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką p. Romanowicza.

Na wniosek sprawozdawcy, uchwala Izba przystąpienie do trzeciego czytania całego wniosku komisji i przyjmuje takowy w trzecim czytaniu.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji szkolnej z wniosku p. ks. Adama Sapięhy w przedmiocie nauczania języka niemieckiego w szkołach średnich. Sprawozdawca p. Czerkawski.

Marszałek przedstawia Izbie inspektora szkół, radcę Namiestnictwa, p. Czarkowskiego.

Sprawozdawca uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje omyłkę druku w ustępie drugim wniosku komisji, mianowicie: w wierszu trzecim po wyrazie „ukończeniu“, należy dodać wyraz „nim“.

Następnie czyta sprawozdawca wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby w porozumieniu z Radą szkolną krajową

1) zbadał, o ile pojawiające się skargi na niedostateczny postęp naszej młodzieży szkół średnich w języku niemieckim są uzasadnione;

2) obmyślał środki, którymiby w obrębie obowiązujących ustaw i bez ich naruszenia lub zmiany przez ściślejsze i umiejętne ich wykonanie dostateczny postęp naszej młodzieży w szkołach średnich do tego stopnia zapewnić można, iżby po ich ukończeniu nim w ustnej mowie i na piśmie należycie władała, i żeby nareszcie

3) na najbliższej sesji o skutku swych badań zdał sprawę i w danym razie odpowiednie przedstawił wnioski.

W rozprawie ogólnej przemawiają pp. Wojciech Dzieduszycki, ks. Jerzy Czartoryski, Zoll, W. Dzieduszycki powtórnie i p. Majer.

Przemawia inspektor szkół p. Czarkowski, jako komisarz rządowy.

Po przemówieniu sprawozdawcy, Izba przystępuje do rozpraw szczegółowych.

Sprawozdawca czyta ustęp 1., 2. i 3. wniosku w brzmieniu następującem:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby w porozumieniu z Radą szkolną krajową

VIII. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w myśl postanowienia §. 3. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. L. 116, przeznaczył z państwowego funduszu melioracyjnego dla Galicyi, stosownie do rozległości kraju, a szczególnie do jego potrzeby robót melioracyjnych sumę 1.300.000 zł.

IX. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby utworzył dla Galicyi oddzielną sekcję dla zabudowań potoków górskich po myśli przedstawienia Wydziału krajowego z dnia 13. Lipca 1886. roku, z językiem urzędowym polskim, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. Czerwca 1869 r.

W rozprawie ogólnej przemawia p. St. Jędrzejowicz i stawia następujący, dostatecznie party wniosek:

Sejm nie znajduje, aby położenie było tak dalece przymusowe, by już na obecnej sesyi Sejmu krajowego stało się koniecznem wprowadzanie i uchwalenie ustaw o regulacyi Babulówki, Krzemienicy i bagien Oleskich, i dla tego wnosi:

poleca się Wydziałowi krajowemu, by tak długo nie przedkładał nowych projektów do ustaw, dopóki przy dotychczas uchwalonych nie stanie się zadość obowiązującym nstawom melioracyjnym.

P. Stanisław Jędrzejowicz zapowiada oraz poprawki w rozprawie szczegółowej nad projektami do ustaw przez komisję przedstawionymi.

Przemawiają pp. Polanowski, Romanowicz, ks. Adam Sapieha.

Po objaśnieniu Marszałka co do porządku głosowania, przemawiają jeszcze pp. Abrahamowicz, Chrzanowski, Wereszczyński, Męciński i ks. Adam Sapieha powtórnie.

Wreszcie po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia zapisany do głosu p. hr Artur Potocki.

Na zapytanie Marszałka Izba zgadza się na odroczenie posiedzenia do godziny 7mej wieczorem.

Marszałek oznajmia Izbie, że wniosek p. Stanisława Jędrzejowicza został zmodyfikowany i odczytuje takowy w brzmieniu następującem:

W n i o s e k.

Sejm odracza uchwałę w przedmiocie regulacyi

- a) Krzemienicy i Babulówki;
- b) bagien Oleskich;
- c) poleca Wydziałowi krajowemu, aby tak długo nie przedkładał Sejmowi projektów nowych przedsięwzięciw melioracyjnych, dopóki w dotychczas uchwalonych nie stanie się zadość postanowieniom krajowych ustaw melioracyjnych.

Marszałek uwiadamia Izbę, że na prośbę telegraficzną udzielił p. hr. Janowi Stadnickiemu ośmiodniowego urlopu — i zawiesza o godzinie 3. min. 40. po południu posiedzenie do godziny 7mej wieczorem.

Ciąg dalszy 13. posiedzenia z dnia 17. Stycznia 1887.

Początek o godzinie 7. min. 30. wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oświadcza, iż rozprawa ogólna nad punktem 6. dzisiejszego porządku dziennego została zamkniętą i udziela głosu sprawozdawcy, który przemawia.

Przystąpiono do rozpraw szczegółowych.

Po objaśnieniu Marszałka pod względem formalnym, sprawozdawca czyta ustęp I. wniosków komisji:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z 10. Grudnia 1886. r. L. 71.881, o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych.

Izba uchwała ustęp I. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wzmocnił siły techniczne przy c. k. Starostwach w miarę potrzeby tak, aby wymogom rozwijających się regulacyj wód w kraju zadosyć uczynionem było, oraz, aby nakazał organom swoim energiczne działanie w kierunku prawomocnego zawiązywania spółek wodnych.

Przemawia J.E. p. Namiestnik, jako komisarz rządowy.

Po przemówieniu p. Struszkiewicza i sprawozdawcy, Izba uchwała ustęp II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Przemawia p. hr. Szczęsny Koziebrodzki i interpeluje przewodniczącego komisji budżetowej o szczegóły uchwały finansowej na r. 1887.

Po przemówieniu p. ks. A. Sapięhy i objaśnieniu Marszałka pod względem formalnym, sprawozdawca czyta następujący projekt ustawy jako punkt 1. ustępu III. wniosków komisji:

Ustawa

z dnia o regulacji rzeki Trześniówki.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja rzeki Trześniówki na przestrzeni od ujścia jej do Wisły aż do ujścia potoku Dąbrowa wraz z potrzebnem uregulowaniem potoków Dąbrowy i Żupawy w powiecie Tarnobrzeskim, ma być wykonaną w ciągu lat czterech po wejściu w życie tej ustawy jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt przez Wydział krajowy w r. 1885. wypracowany, w którym koszta preliminarne są w okrągłej sumie 177.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym poczynić zmiany w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w obrębie granie powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 40% preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 30% kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć. według wartości tych gruntów i zakładów.

Art. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych, w §. 3. c) wymienionych. zawiązaną będzie przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut, przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne mają być niszczone w czasie budowy w czterech równych ratach rocznych z góry.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzony osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacyi gruntów, jako kapitału zakładowego;
2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;
3. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń, potrzebnych dla konserwacyi budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie

jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad powyższym projektem ustawy i udziela głosu najpierw p. Smarzewskiemu, który odpowiada na interpelacyę p. hr. Szczyńskiego Koziembrodzkiego.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz i wnosi następującą poprawkę do §. 1.: zamiast słów „po wejściu w życie tej ustawy“ umieścić: „począwszy od roku 1888.“

Po objaśnieniu Marszałka pod względem formalnym co do głosowania nad powyższą poprawką, przemawiają pp. Wereszczyński, ks. Adam Sapieha i Chrzanowski.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisanych jest jeszcze sześciu mowców, mianowicie za wnioskiem komisji p. Struszkiewicz — zaś przeciw wnioskowi komisji pp. hr. Szczyński Koziembrodzki, Abrahamowicz, Artur Potocki, Stanisław Jędrzejowicz, wreszcie w kwestyi formalnej p. Smarzewski.

Izba uchwała zamknięcie dyskusji — i wybór mowców jeneralnych.

Marszałek oznajmia, iż jeneralnym mowcą za wnioskiem komisji jest p. Struszkiewicz, zaś przeciw wnioskowi p. Abrahamowicz.

Marszałek udziela najpierw głosu p. Smarzewskiemu w kwestyi formalnej, który przemawia.

Pp. Romanowicz i ks. Adam Sapieha żądają głosu do sprostowania faktu.

Po objaśnieniu Marszałka, iż pierwszej udzielić musi głosu mowcom jeneralnym — przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Wereszczyński, jako członek Wydziału krajowego.

Przemawia p. Struszkiewicz.

Następnie dla sprostowania faktu przemawiają pp. Romanowicz i ks. Adam Sapieha.

Przemawia J. E. p. Namiestnik, jako komisarz rządowy.

Po przemówieniu sprawozdawcy, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad §. 1. projektu ustawy.

Marszałek poddaje pod głosowanie §. 1. z opuszczeniem słów, do których odnosi się poprawka p. St. Jędrzejowicza.

Izba uchwała §. 1. z opuszczeniem wyrazów „po wejściu w życie tej ustawy“.

Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie wniosek p. St. Jędrzejowicza zamieszczenia w miejsce tych słów, wyrazów: „począwszy od r. 1888“.

Izba w głosowaniu uchwała 50 głosami przeciw 40 cały §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji, a odrzuca poprawkę p. St. Jędrzejowicza.

Sprawozdawca czyta §. 2.

P. hr. Władysław Koziembrodzki wnosi przyjęcie „en bloc“ całego projektu ustawy.

Izba w głosowaniu przyjmuje „en bloc“ cały projekt ustawy“.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Przed przystąpieniem do rozprawy nad dalszymi projektami ustaw, Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Stanisława Jędrzejowicza w brzmieniu następującem :

Sejm odracza uchwałę w przedmiocie regulacji :

- a) Krzemienicy i Babulówki;
- b) Bagien oleskich.

Izba w głosowaniu odrzuca powyższy wniosek i przystępuje do rozprawy nad projektem ustawy o regulacji Krzemienicy i Babulówki z dopływami oraz potoku Trześni.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia o regulacji potoku Krzemienicy i Babulówki z dopływami,
oraz potoku Trześni.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje :

§. 1.

Regulacja potoku Krzemienicy i Babulówki na przestrzeni od gminy Hyki do ujścia do Wisły, wraz z uregulowaniem potoku Rowu i Trześni, ma być wykonaną w ciągu lat pięciu począwszy od r. 1888., jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt, który ułoży Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Koszta wykonania jednak przekroczyć nie mogą kwoty 155.000 zł. jako sumy preliminowanej na podstawie istniejącego już projektu rządowego z r. 1876., uzupełnionej przez krajowe biuro melioracyjne.

Wydział krajowy zostaje upoważnionym także po dokonaniem ułożeniu tego projektu poczynić w nim zmiany w porozumieniu z Administracyą państwa w obrębie granic powyżej wskazanej sumy maksymalnej.

§. 3.

Koszta regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić :

- a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów ;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów ;
- c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875.

według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie na się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. c) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut, przez Władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Zasilki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne, mają być uiszczone w czasie budowy w pięciu równych ratach rocznych z góry.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzonym osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie :

- 1) z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacji gruntów;
- 2) z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;
- 3) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla konserwacji budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak i administrację funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośrednio współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej. P. Wł. Koziebrodzki wnosi przyjęcie „en bloc“ całego projektu ustawy.

Izba w głosowaniu przyjmuje „en bloc“ cały projekt ustawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania — uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o osuszenie bagien Oleskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich powiatu Brodzkiego i Złoczowskiego: Chwatów, Zahorce, Olesko, Konty, Czyżki, Juśkowie, Sokołówka, Raźniów i Turze. które winno być wykonane w ciągu dwóch lat począwszy od roku 1888. przez spółkę wodną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. Dz. u. i rozp. kraj. N. 38. zawiązać się mającą, uznane zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1886., preliminujący koszta robót na 40.000 zł.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tej melioracyi mają się przyczyniać:

- a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2. b) ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116. takim samym bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów;
- c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez Władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Zasilki krajowe i państwowe oraz prestacye członków spółki mają być uiszczone w czasie budowy w dwóch równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania wykonać się mających budowli ponosić winni członkowie spółki wodnej wspomnieni w §. 3. pod c) według wskazanego tamże stosunku.

§. 6.

Wykonanie robót melioracyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma Wydział spółki wodnej.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału oznaczy statut spółki przez władzę polityczną ułożyć się mającą.

Tak Administracyi państwa jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłania swoich delegatów do Wydziału spółki z głosem stanowczym.

Sposób wykonania przedsięwzięcia i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i Wydziałowi krajowemu przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia, oznaczyć ma Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. St. Badeni wnosi przyjęcie „en bloc“ całego projektu ustawy.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz i podnosi rezolucję do Wydziału krajowego we wniosku jego zawartą.

Po objaśnieniu Marszałka i przemówieniu p. hr. St. Badeniego pod względem formalnym, p. St. Jędrzejowicz zgadza się na głosowanie nad proponowaną przez niego rezolucją dopiero po uchwaleniu powyższego projektu ustawy.

Na wniosek p. St. Badeniego poprzednio postawiony, Izba w głosowaniu przyjmuje „en bloc“ cały projekt ustawy o osnszeniu bagien Oleskich.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania — uchwała Izba cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Marszałek poddaje pod głosowanie rezolucję p. A. Jędrzejowicza w brzmieniu następującem: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby tak długo nie przedkładał sejmowi projektów no-

wych przedsiębiorstw melioracyjnych, dopóki w dotychczas uchwalonych nie stanie się zadość postanowieniom krajowych ustaw melioracyjnych“.

Przemawia JE. p. hr. Ludwik Wodzicki i wnosi odesłanie powyższej rezolucji do komisji gospodarstwa krajowego z poleceniem, aby o takowej jeszcze na bieżącej sesji zdała sprawę.

P. St. Jędrzejowicz przystępuje do powyższego wniosku.

Izba w głosowaniu uchwala powyższą rezolucję oraz wniosek p. JE. Ludwika Wodzickiego.

Sprawozdawca czyta ustęp IV wniosków komisji gospodarstwa krajowego:

IV. Sejm otwiera na rok 1887. Wydziałowi krajowemu kredyt na regulację Trześniówki do wysokości 17.700 zł.

Izba uchwala ustęp IV. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta ustęp V.

V. Sejm przyzwala na regulację rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6. Października 1882 na rok 1887. następujące zasilki:

a)	Jednorazowa subwencya na regulację Dunajca pod Wróblowcami . . .	1.080 zł.
b)	„ „ „ „ „ „ Zbyszycami . . .	2.017 „
c)	„ „ „ „ „ „ Rożnowem . . .	367 „
d)	„ „ „ „ „ „ Wielogłowami . . .	666 „
e)	„ „ „ „ „ „ Raby pod Winiarami . . .	2.100 „
f)	„ „ „ „ „ „ Sanu pod Gdyczyną . . .	2.943 „
g)	„ „ „ „ „ „ Bolestraszcycami . . .	3.000 „
h)	do dyspozycyi Wydziału krajowego	5.000 „

Izba uchwala cały ustęp V od a) do h) zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta ustęp VI.

VI. Sejm przyzwala na przeprowadzenie zdjęć melioracyjnych i studyów dla powiatów, gmin i Spółek wodnych, w myśl uchwały swej z 27. Września 1882. dotację na r. 1887. w kwocie zł. 1.000.

Izba uchwala następ VI zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta ustęp VII.

VII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu utworzenie w ciągu r. 1887. ekspozytury biura melioracyjnego w Krakowie i otwiera w tym celu kredyt w kwocie 300 zł.

Izba uchwala ustęp VII. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta ustęp VIII.

VIII. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w myśl postanowienia §. 3. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. L. 116, przeznaczył z państwowego funduszu melioracyjnego dla Galicji stosownie do rozległości kraju, a szczególnie do jego potrzeby robót melioracyjnych sumę 1,300.000 zł.

Przemawia JE. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Przemawiają następnie sprawozdawca, JE. p. Namiestnik powtórnie, i p. Abrahamowicz dla sprostowania faktu.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który imieniem komisji wnosi odesłanie ustępu VIII. wniosków komisji napowrót do komisji gospodarstwa krajowego — Izba w głosowaniu uchwala zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Marszałek wyraża przekonanie, że komisya gospodarstwa krajowego zda sprawę z obu przekazanych jej przedmiotów jeszcze w ciągu bieżącej sesji sejmowej.

Sprawozdawca czyta ustęp IX.

IX. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby utworzył dla Galicji oddzielną sekcję dla zabudowań

potoków górskich po myśli przedstawienia Wydziału krajowego z dnia 13. Lipca 1886. z językiem urzędowym polskim stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. Czerwca 1869.

Przemawia JE. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Po zrzeczeniu się przemówienia przez sprawozdawcę, Izba w głosowaniu uchwała ustęp IX. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca podnosi, iż przyjęciem wniosków przez komisję przedstawionych, załatwioną zostaje petycja do l. 571 s. 725 p. Wydziału powiatowego mieleckiego.

Na wniosek p. ks. Adama Sapięchy uchwała Izba zamknięcie posiedzenia z powodu pory spóźnionej.

Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 19. Stycznia 1887. godzinę 11. przed południem z dalszym ciągiem dzisiejszego porządku dziennego.

Marszałek oznajmia iż druki dalszych przedmiotów obrad, wraz z porządkiem dziennym pp. rozesłane zostaną.

Koniec posiedzenia o godzinie 10. min. 20. wieczór.

Marszałek krajowy :

Jan Tarnowski w. r.

Sekretarze :

St. Badeni w. r.

A. Jędrzejowicz w. r.

Spis petycyj

wniesionych po dzień 17. Stycznia 1887.

740. Marya Popławska, pp. Smolkę, o zapomogę.
744. Rada gminna miasta Zaleszczyk, pp. Chamca, w sprawie zmiany postanowień §. 74. alin. 3. i §. 75. ustawy budowlanej z dnia 28. kwietnia 1882.
742. Gmina Milik, pp. Zborowskiego, o reorganizację tamtejszej szkoły na etatową.
743. Eleonora Międlicka, pp. Romańczuka, o przyznanie pensyi dla sierot po ś. p. Franciszku Dziurczyńskim.
744. Rada szkolna miejscowa w Libiążu wielkim, pp. A. Potockiego, o podwyższenie płacy tamtejszemu nauczycielowi.
745. Rada szkolna miejscowa w Rudawie, pp. A. Potockiego, o podwyższenie płacy lub udzielenie zapomogi nauczycielowi Stanisławowi Polaczkowi.
746. Rada szkolna miejscowa w Libiążu małym, pp. A. Potockiego, o podwyższenie płacy tamtejszej nauczycielce.
747. Gmina Chołomeża, pp. Słoneckiego, o subwencyę z funduszu powodziowego, celem uskutecznienia przekopu i tamy na Sanie.
748. Józef Klimczek, nauczyciel, pp. Linińskiego, uprasza, by z powodu słabości płaca jego nie została mu zamkniętą.
749. Dymitr Budyecz, emerytowany nauczyciel, pp. Lenińskiego, o zapomogę.
750. Julian Fiałkowski, nauczyciel, pp. Strassera, o przyznanie dodatku pięcioletniego.
751. Wydział powiatowy w Limanowej, pp. Struszkiewicza, o subwencyę na rekonstrukcyę drogi gminnej Lasocko-Łososińskiej.
752. Zwierzchność gminy i obszar dworski w Maryampolu, pp. Goreckiego, o utworzenie tamże posterunku c. k. żandarmeryi.
753. Rada szkolna miejscowa w Złotnikach, pp. Stanisława Badeniego, o podwyższenie płacy tamtejszemu nauczycielowi.
754. Gmina miasta Lwowa, pp. Goldmana, o uchwalenie ustawy ogniowej dla gmin miejskich i wiejskich.
755. Ta sama o uchwalenie ustawy co do prestacyi obowiązującej wszystkie zakłady asekuracyjne w kraju na rzecz utrzymania straży ogniowych.
756. Maryan Kępa, nauczyciel, pp. ks. Kopycińskiego, o zapomogę na pokrycie taksy egzaminacyjnej.
757. Wydział Rady powiatowej w Rudkach, pp. Jankę, o zmianę ustawy gminnej w tym kierunku, by gminy zbyt małe przyłączone zostały do większych.

758. Ten sam, w sprawie przymusowej asekuracji budynków włościańskich.
759. Ten sam, o wezwanie c. k. Rządu, by c. k. Prokuratorye państwa z większą dokładnością dochodziły nadużyć popełnianych przez naczelników gmin.
760. Gmina Stojanów, pp. ks. Kowalskiego, o subwencyę w kwocie 674 zł. na lata 1887. i 1888. celem uskutechnienia robót drogowych w miejscu.
761. Rada miasta Lwowa, pp. Czerkawskiego w sprawie darowizny realności pod L. konsk. 34 miasto we Lwowie, znanej „Castrum“.
762. Bolesław Smagłowski, pp. ks. Kopycińskiego, o subwencyę na koszta publikacyi reformy podatkowej.
763. Karol Sporn, uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie, pp. Golejewskiego, o subwencyę.
-

